

Пільгук Іван Іванович

Життєпис

Іван Пільгук

Іван Іванович Пільгук народився 20 грудня 1899 року в селі Решетилівці на Полтавщині в селянській родині. Освіту здобув у початковій та вищепочатковій школах, у 1917 році закінчив педагогічні курси в Полтаві. Брав активну участь у громадянській війні, в партизанському загоні боровся з німецькими окупантами та з денікінцями. Згодом — учителював, співробітничав у газетах, почав писати художні твори.

Набутком читацького загалу стали історико-біографічні твори Івана Пільгука "Грозвий ранок", "Повій, вітре!", "Дуби шумлять", "Григорій Сковорода", "Пісню снує Черемош", "Іван Карпенко-Карий", "Марія Заньковецька". Після тривалої наукової роботи письменник повернувся до художніх жанрів, якими розпочав літературну діяльність ще на початку 30-х років, надрукувавши тоді окремими виданнями документальні нариси "Суцільні лани" (1931), "Назустріч струмові Дніпрогесу" (1932), "Атагас" (1932).

За час від перших публікацій до видання історико-біографічних повістей Іван Пільгук виховав не одне покоління педагогів. Колишній сільський учитель став професором, доктором філологічних наук, опублікував понад триста наукових праць, серед яких відомі монографічні дослідження "Т. Г. Шевченко — основоположник нової української літератури" (1954, 1963), "Степан Руданський" (1956), "Традиції Т. Г. Шевченка в українській літературі. Дожовтневий період" (1963), "Традиції Т. Г. Шевченка в українській радянській літературі" (1965), створив багато підручників із української літератури для середніх і вищих шкіл. Якось у розмові Іван Іванович напівжартома зауважив: "Якби мені судилося працювати мулярем, то я за все своє життя, навіть при допомозі найновітнішої техніки, не міг би покласти таку кількість цеглин у будови, скількома примірниками моїх підручників протягом сорока років користувалися учні середніх шкіл та студенти. Писались ті підручники або самостійно, або у співавторстві".